

Lezingen

- Am 7, 12-15 (Profeet, ga naar mijn volk)
- Mc 6, 7-13 (Hij zond ze twee aan twee)

Homilie

Beste medegelovigen,

Ik hoef het jullie niet te vertellen, maar iedereen weet dat de vakantieperiode al volop begonnen is, en voor sommigen zelfs al voorbij. Verschillende festivals en andere feesten hebben hun deuren al reeds gesloten en de recreatiedomeinen kennen de ene overrompeling na de andere. Lange tijd op voorhand werden er plannen gemaakt, leuke plekjes opgezocht, reservaties gemaakt met de daarbij horende boekingen om zeker te zijn dat we niet uit de zorgen naar de zorgen zouden reizen.

Papieren, kleding en wat daarbij hoort werd op tijd nagekeken en als het kon reeds opzij gelegd om er toch maar zeker van te zijn dat er niets zal vergeten worden eens de grote dag is aangebroken. Eventjes alles vergeten, het hoofd leegmaken en gaan genieten van datgene waar we al zo lang naar uitgekeken hebben. Gepakt, gezakt en geladen en dan wegwezen, het avontuur tegemoet. Beste mensen, we zijn dan niet gezonden, maar op weg gegaan.

Anders is het bij de lezingen van vandaag.

In het evangelie is het Jezus zelf die zijn leerlingen stuurt, twee aan twee, dus niet alleen, omwille van de geloofwaardigheid. Zenden, gezonden worden, waar hebben we die woorden, die opdracht nog meer gehoord?

Heel de christelijke geloofsleer is een ‘zenden’, een ‘gezonden worden’, getuigenis brengen van de boodschap van geloof, hoop en liefde. We zien dit in het Oude Testament waar Abraham het voorbeeld is en nog veel sterker in het Nieuwe Testament met Jezus. Jezus zendt de apostelen twee aan twee. Ze werden eerst door Jezus geroepen om die wonderlijke groep van twaalf te vormen. Elke leerling die wordt uitgestuurd heeft metgezellen nodig om te onderscheiden of datgene wat hij zegt en wat hij doet in overeenstemming is met wat Jezus zegt en doet. Werken in dienst van Jezus moet christelijk zijn en veronderstelt een teamgeest. Egoïstische mentaliteiten die enkel naar zichzelf kijken zijn hiermee niet verenigbaar.

In de voorbije eeuwen zijn er hier ook gezonden, zendelingen, missionarissen geweest die ervoor gezorgd hebben dat wij die blijde boodschap van Jezus

gehoord hebben en er naar zijn gaan leven. Enkele namen die iedereen van ons wel kent, zijn: Willibrordus, Bonifatius, Servatius, enzo meer.

Op onze beurt zijn er vooral in de voorbij 100 jaar vele gelovige mensen, zendelingen, missionarissen, van hier vertrokken om weer elders die blijde boodschap van Jezus te verkondigen, zoals pater Damiaan en de zovele anderen en dat zij hun taak goed uitgevoerd hebben, getuige hiervan de priesters die nu vanuit die missiegebieden naar hier komen om te trachten hier het tekort aan priesters wat mee op te vangen, Anthony Jude, Guislain.

Beste mensen,

Ook dit jaar zijn er in onze parochie weer jongeren gevormd geworden en gezalfd met olie. Ze werden door het vormsel gezonden om op weg te gaan, zoals de apostelen destijds. Kom Mij achterna, met lege handen en lege zakken; stop met je vast te klampen aan bezit, maar sta open voor de dialoog met de ander, luister naar hen naar wie je gezonden bent en je zult verwelkomt worden en gastvrij ontvangen. Het gaat niet om ons eigen persoontje, maar vooral om die ander.

Het enige voorwerp dat een gezondene meeneemt is een herdersstaf of een wandelstok en goede sandalen, het zijn onze hulpen bij het bewegen, bij het op reis zijn. Je ziet ze ook hier elke zaterdag vertrekken aan het OntmoetingsCentrum met de Nordic Walking stokken.

Ja beste mensen, wat een verschil met hen die dezer dagen op vakantie gaan, gepakt en gezakt, geladen en beladen. Het zijn andere tijden!

Waarschijnlijk hebben we het vergeten, maar geen erg, als er nog een klein plaatsje over is in je bagage, neem een klein bijbeltje mee voor onderweg. Het kan je elke dag helpen om jezelf te vinden en elke dag positief af te sluiten.

Iedereen een fijne vakantieperiode gewenst.

© *Cor van den Bosch*

